

Microstructure and Hardness of Ti-6242 Alloy Fabricated by Electron Beam Powder Bed Fusion and Laser Powder Bed Fusion Methods

Amir Hossein Emami Ghalehghasemi¹, Abolfazl Azadi¹, Behzad Niroumand^{1*} , Manuela Galati² and Abdollah Saboori²

1- Department of Materials Engineering, Isfahan University of Technology, Isfahan 84156-83111, Iran

2- Department of Management and Production Engineering, Politecnico di Torino, 10129, Torino, Italy

* Corresponding author, Email: behzn@iut.ac.ir

(Received: 22 October 2024; Revised: 6 December 2024; Accepted: 11 December 2024; Available online: 5 March 2025)

ABSTRACT

Introduction and Objectives: Ti-6Al-2Sn-4Zr-2Mo (Ti6242) alloy is a near-alpha titanium alloy widely used in biomedical, automobile, and aviation industries, known for having a high service temperature. The objectives of this study are to compare the electron beam melting and selected laser melting techniques in terms of the microstructure and hardness developed in Ti6242 alloy.

Materials and Methods: Microstructure and hardness of Ti6242 alloy samples produced by the two-powder bed fusion techniques were analyzed using optical and scanning electron microscopy, X-ray diffractometry, and Vickers hardness test.

Results: The porosity levels in both samples were within the acceptable ranges for powder bed fusion processes. The solidified microstructure of laser powder bed fusion samples consisted of columnar β grains with martensitic α' phase, and that of electron beam powder bed fusion sample consisted of lamellar $\alpha+\beta$ phases with Widmanstätten and basketweave morphology and α colonies. Williamson-Hall plots revealed higher lattice microstrain in the laser powder bed fusion process. The average hardness values of electron beam powder bed fusion and laser powder bed fusion samples were approximately 408 HV and 401 HV.

Conclusion: Both powder bed fusion techniques employed were capable of producing samples of acceptable porosity levels. The solidified microstructures of the two techniques were somewhat different due to different heating and cooling histories experienced. The electron beam powder bed fusion sample enjoyed smaller lattice microstrain and higher hardness than the laser beam powder bed fusion sample. Hardness of both samples was higher than those of the conventionally fabricated components.

Keywords: Additive Manufacturing, Electron Beam Powder Bed Fusion, Laser Powder Bed Fusion, Ti6242 alloy, Microstructure.

How to Cite: Emami Ghalehghasemi AH, Azadi A, Niroumand B, Galati M, Saboori A. Microstructure and hardness of Ti-6242 alloy fabricated by electron beam powder bed fusion and laser powder bed fusion methods. J Adv Mater Eng. 2025;44(2):1–17. <https://doi.org/10.47176/jame.44.2.1090>

Copyright © 2025 Isfahan University of Technology, Published by IUT press.

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-Noncommercial 4.0 International license (<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>). Non-commercial uses of the work are permitted, provided the original work is properly cited.

ریزساختار و سختی آلیاژ Ti-6242 ساخته شده به روش های ذوب بستر پودر با پرتوی الکترونی و ذوب بستر پودر با لیزر

امیرحسین امامی قلعه قاسمی^۱، ابوالفضل آزادی^۱، بهزاد نیرومند^{۱*}، منوچا گالاتی^۲ و عبدالله صبوری^۲

۱- دانشکده مهندسی مواد، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان ۸۳۱۱۱-۸۴۱۵۶، ایران

۲- دانشکده مدیریت و مهندسی تولید، دانشگاه پلی تکنیک تورین، تورین ۱۰۱۲۹، ایتالیا

* نویسنده مسئول، پست الکترونیکی: behzn@iut.ac.ir

(دریافت: ۱۴۰۳/۸/۱، بازنگری: ۱۴۰۳/۹/۱۶، پذیرش: ۱۴۰۳/۹/۲۱، انتشار: ۱۴۰۳/۱۲/۱۵)

چکیده

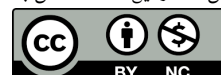
مقدمه و اهداف: آلیاژ Ti-6Al-2Sn-4Zr-2Mo (Ti6242) یک آلیاژ تیتانیوم شبه آلفا با کاربرد گسترده در صنایع زیست پزشکی، خودرو و حمل و نقل هوایی و با مقاومت حرارتی بالا است. هدف این پژوهش، مقایسه ریزساختار و سختی نمونه های ساخته شده از این آلیاژ به دو روش ذوب بستر پودر با لیزر و ذوب بستر پودر با پرتوی الکترونی است.

مواد و روش ها: ریزساختار و سختی نمونه های آلیاژ Ti6242 تولید شده به این دو روش با استفاده از روش های میکروسکوپی نوری و الکترونی روبشی، پراش پرتو ایکس و سختی سنجی ویکرز ارزیابی شد.

یافته ها: میزان تخلخل هر دو نمونه در بازه قابل قبول برای فرایندهای ذوب بستر پودر بود. ریزساختار نمونه ها شامل دانه های ستونی β اولیه حاوی فاز مارتنزیتی α' برای فرایند ذوب بستر پودر با لیزر و فازهای لایه ای $\alpha+\beta$ با ریخت ویدمن اشتاتن و سببافت و پرگنه های α برای فرایند ذوب بستر پودر با پرتوی الکترونی بود. نمودارهای ویلیامسون-هال، ریزکرنش بالاتر شبکه در فرایند ذوب بستر پودر با لیزر را نشان داد. سختی متوسط در نمونه های ذوب بستر پودر با پرتوی الکترونی و ذوب بستر پودر با لیزر به ترتیب نزدیک به ۴۰۸ HV و ۴۰۱ HV به دست آمد.

نتیجه گیری: هر دو روش استفاده شده قابلیت تولید قطعات با درصد تخلخل قابل قبول را دارند. ریزساختار دو نمونه به دلیل تفاوت ها در تاریخچه حرارتی آنها کاملاً مشابه نیست. ریزکرنش شبکه ای کمتر و سختی بالاتر از ویژگی های نمونه ذوب بستر پودر با پرتوی الکترونی در مقایسه با نمونه ذوب بستر پودر با لیزر است. سختی هر دو نمونه از سختی نمونه های ساخته شده به روش های سنتی بیشتر است.

واژه های کلیدی: ساخت افزایشی، ذوب بستر پودر با پرتوی الکترونی، ذوب بستر پودر با لیزر، آلیاژ Ti6242، ریزساختار.

۱- مقدمه

آلیاژهای پایه تیتانیوم به دلیل برخورداری از خواص منحصر به فردی مانند نسبت استحکام به وزن بالا، مقاومت عالی در برابر خوردگی، چقرمگی شکست مناسب و زیست سازگاری خوب در تولید قطعات سبک وزن در صنعت هوایی، کاشتنی های صنعت زیست پزشکی^۱ و قطعات پیچیده سامانه احتراق^۲ در صنعت خودروسازی کاربرد دارند (۱). صنایع حمل و نقل هوایی بزرگترین بازار آلیاژهای تیتانیوم است که مصرف نزدیک به ۸۰ درصد از تولید جهانی آن را به خود اختصاص داده است. در حال حاضر ۲۵ تا ۳۰ درصد از وزن موتورهای به روز به کار رفته در صنعت هوایی از آلیاژهای تیتانیوم تشکیل شده است (۲).

علی رغم خواص منحصر به فرد آلیاژهای تیتانیوم، تولید آن ها به روش های سنتی چالش هایی را به همراه دارد. ریخته گری آلیاژهای تیتانیوم به سبب بالا بودن نقطه ذوب و واکنش پذیری شیمیایی آن ها گران و زمان بر است. علاوه بر این هدایت حرارتی و مدول الاستیک کم این آلیاژها، قابلیت ماشین کاری آن ها را تضعیف کرده و در نتیجه هزینه های ساخت را افزایش می دهد. همچنین حساسیت بالای آلیاژهای تیتانیوم به اکسیژن، تولید آن ها از طریق فرایندهای سنتی که تحت اتمسفر کنترل شده صورت نمی گیرد را دشوار می کند. چنین شرایطی تولید آلیاژهای تیتانیومی از طریق فرایندهای مرسوم را ناکارآمد و پرهزینه می کند (۳).

فرایندهای ساخت افزایشی^۳ با تولید مستقیم قطعات با شکل های هندسی پیچیده تحت یک محیط کنترل شده، راه حلی برای چالش های تولید آلیاژهای تیتانیوم به روش های سنتی هستند. مهم ترین این فرایندها شامل روش های ذوب بستر پودر مانند ذوب بستر پودر با لیزر^۴ و ذوب بستر پودر با پرتوی الکترونی^۵ هستند که به ترتیب به ذوب گزینشی با لیزر^۶ و ذوب با پرتوی الکترونی^۷ نیز شناخته می شوند (۴).

ساخت افزایشی، فرایندی شامل ایجاد مدل سه بعدی کامپیوتری از قطعه مورد نظر و تولید لایه به لایه آن است. این فرایند بر خلاف فرایندهایی مانند ماشین کاری که عملکردی

کاهشی دارند، به صورت افزایشی است به طوری که ساخت از یک سکوی خالی شروع شده و مواد به روش کنترل شده و لایه به لایه روی هم اضافه می شوند (۵ و ۶).

فرایند ذوب بستر پودر با لیزر، رایج ترین روش ساخت افزایشی فلزی است که با ذوب لایه به لایه پودرهای از پیش آلیاژی یا مخلوط با استفاده از یک منبع لیزر پرانرژی، امکان تولید قطعات پیچیده فلزی را فراهم می کند. برای غلبه بر برخی دشواری های استفاده از لیزر به عنوان منبع حرارتی، ذوب بستر پودر با پرتوی الکترونی معرفی شد. فناوری EB-PBF جدیدتر است و هرچند کمتر مورد بررسی قرار گرفته، اما با موفقیت برای آلیاژهای تیتانیوم و نیکل استفاده شده است (۷ و ۸). توان بالاتر، پرتوی سریع تر و ضخامت لایه بیشتر در EB-PBF منجر به زمان ساخت کوتاه تر، سطوح زبرتر و دقت ابعادی کمتر نسبت به فرایند L-PBF می شود. فرایند EB-PBF تحت خلأ انجام می شود در حالی که محفظه ساخت L-PBF با گاز آرگون یا نیتروژن پر شده است. فشار پایین در فرایند EB-PBF می تواند باعث تبخیر سریع تر عناصر با فشار بخار بالا مانند آلومینیوم (Al)، در مقایسه با روش L-PBF به دلیل کاهش نقطه جوش عناصر با کاهش فشار شود. در فرایند EB-PBF معمولاً از یک صفحه ساخت پیش گرم شده و در L-PBF از یک صفحه سرد استفاده می شود که باعث کاهش شیب حرارتی در EB-PBF و افزایش سرعت سرد شدن مذاب در L-PBF خواهد شد، در نتیجه قطعاتی که با استفاده از فناوری EB-PBF تولید می شوند نرخ سرمایش آهسته تر و تنش های پسماند کمتری تجربه می کنند (۹ و ۱۰). این تفاوت های ذاتی منجر به ریزساختار و عملکرد متفاوت در قطعات تولید شده به روش های EB-PBF و L-PBF می شود (۳ و ۱۱).

آلیاژ Ti-6Al-4V (Ti64) یک آلیاژ تیتانیومی $\alpha+\beta$ است و به دلیل برخورداری از نسبت استحکام به وزن بالا و قابلیت ساخت گسترده، در بین آلیاژهای تیتانیومی تاکنون بیشترین توجه را به خود اختصاص داده و به متداول ترین آلیاژ تیتانیومی تولید شده به روش های ساخت افزایشی تبدیل شده است. با

Ti64 تولید شده به روش L-PBF و Ti6242 ریختگی دارد. سوئی و همکاران (۲۱)، عملیات حرارتی های چرخه ای مختلف برای دستیابی به فاز α کروی در آلیاژ Ti6242 تولید شده به روش L-PBF را بررسی کردند. مشاهده شد که تنها عملیات حرارتی در دمای 980°C تشکیل این فازهای کروی را به طور قابل توجهی ارتقا می دهد. همچنین فن و همکاران (۲۸)، خواص مکانیکی آلیاژ Ti6242 تولید شده به روش L-PBF را در حالت پس از ساخت و پس از پیرسازی مستقیم بررسی کردند که پیرسازی مستقیم منجر به شکست قطعه پیش از تسلیم شد. با توجه به کمبود مطالعات انجام شده در زمینه ساخت و مشخصه یابی آلیاژ Ti6242، هدف از پژوهش حاضر مقایسه دو روش ذوب بستر پودر با پرتوی الکترونی و ذوب بستر پودر با لیزر از نظر ریزساختار و سختی حاصل شده در آلیاژ Ti6242 است.

۲- مواد و روش تحقیق

۲-۱- مواد

در این پژوهش از پودر افشانش گازی شده^{۱۰} کروی آلیاژ Ti-6Al-2Sn-4Zr-2Mo (%wt) برای تولید نمونه به روش های EB-PBF و L-PBF استفاده شد. اندازه ذرات پودر مورد استفاده در روش EB-PBF در بازه $45-106\text{ }\mu\text{m}$ با قطر متوسط $75\text{ }\mu\text{m}$ و در روش L-PBF در بازه $15-45\text{ }\mu\text{m}$ و قطر متوسط $32\text{ }\mu\text{m}$ بود. دلیل بازه گسترده اندازه ذرات پودر، دستیابی به چگالی مناسب در قطعات نهایی است. ترکیب اسمی پودر آلیاژ در جدول (۱) آورده شده است.

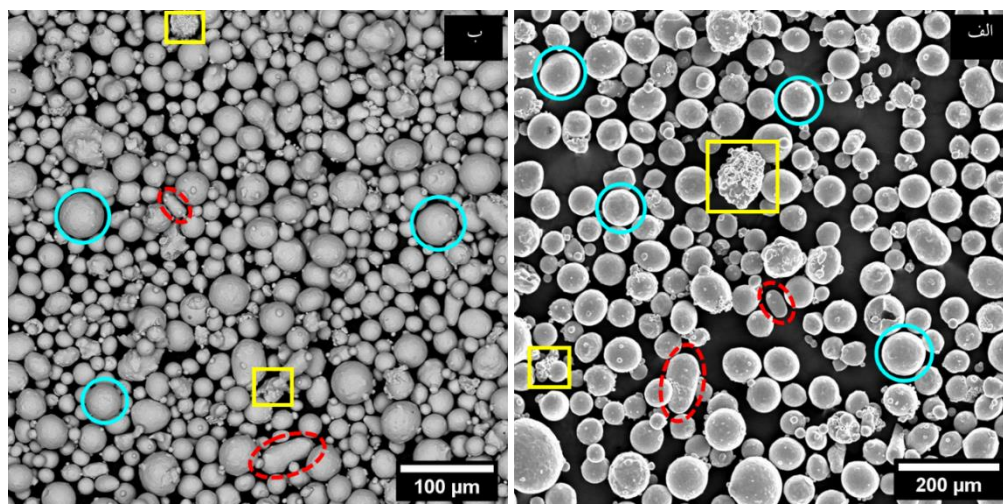
تصاویر میکروسکوپی الکترونی روبشی (SEM, PHILIPS XL30) از پودر اولیه آلیاژ Ti6242 مورد استفاده در فرایندهای EB-PBF و L-PBF در شکل (۱) نشان داده شده است. همان طور که مشاهده می شود، هرچند عمده ذرات به شکل کروی (دایره های آبی) هستند، تعدادی ذرات غیر کروی (خط چین های قرمز) و تعدادی ذرات آگلومره شده (مربع های زرد) نیز در پودرها وجود دارد. علاوه بر این، اکثر ذرات ریزتر به صورت ماهواره ای^{۱۱} به ذرات درشت تر چسبیده اند.

وجود خواص عالی Ti64 در دمای اتاق، از این آلیاژ در قطعاتی که در دمای بالاتر از 400°C کار می کنند نمی توان استفاده کرد و به همین سبب دامنه کاربردهای آن محدود می شود (۱۴-۱۲). برای غلبه بر این محدودیت، آلیاژ شبه آلفا Ti-6Al-2Sn-4Zr (Ti6242) با حداکثر دمای کاری 540°C رفتار خزشی مطلوب و مقاومت به اکسیداسیون خوب معرفی شده است. آلیاژهای $\alpha+\beta$ و شبه آلفا حاوی دو فاز هستند. فاز α با ساختار بلوری هگزاگونال فشرده^۸ استحکام بالاتر اما شکل پذیری کمتری در مقایسه با فاز β با ساختار بلوری مکعبی مرکزدار^۹ از خود نشان می دهد. عناصر آلیاژی اصلی در این آلیاژ Al و Mo هستند که به ترتیب فازهای α و β را پایدار می کنند. Zr و Sn به عنوان عناصر استحکام بخش محلول و Si جهت پایداری حرارتی و بهبود خواص دما بالا به آلیاژ اضافه می شوند. همچنین Zr تأثیر مثبتی بر پایداری فاز β دارد. این آلیاژ هم اکنون در موتور خودروهای ورزشی و قطعات به کار رفته در صنعت هوایی مانند صفحه ها و پروانه های توربین های گازی به کار گرفته می شود (۲، ۱۵ و ۱۶).

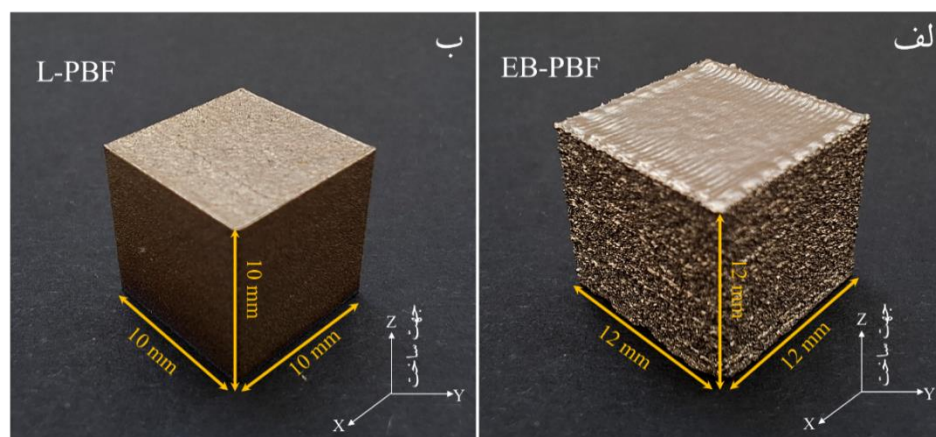
از آنجایی که آلیاژ Ti6242 یک آلیاژ تیتانیوم شبه آلفا جوش پذیر است انتظار می رود که قابلیت ساخت خوبی در فرایندهای ذوب بستر پودر داشته باشد (۱۳). بسته به تاریخچه حرارتی که آلیاژ Ti6242 حین ساخت به روش های ساخت افزایشی تجربه می کند، ریزساختار می تواند شامل فازهای آلفا، بتا و فاز مارتنزیتی α' باشد. نشان داده شده است که ریزساختار آلیاژ Ti6242 تولید شده به روش L-PBF حاوی مارتنزیت سوزنی α' است (۱۷). این ریزساختار مارتنزیتی از تعادل ترمودینامیکی دور بوده و برای کاربردهای صنعتی مطلوب نیست به همین سبب اخیراً پژوهش هایی بر روی عملیات حرارتی این آلیاژ انجام شده است (۲۸-۱۸). به عنوان مثال ریگر و همکاران (۲۷)، خواص مکانیکی آلیاژ Ti6242 تولید شده به روش L-PBF را پس از تنش زدایی بررسی کردند. آن ها دریافتند که Ti6242 تولید شده به روش L-PBF پس از تنش زدایی خواص کششی دما بالای بهتری در قیاس با آلیاژهای

جدول ۱- ترکیب شیمیایی اسمی پودر آلیاژ Ti6242 استفاده شده

Ti	O	Si	Mo	Sn	Zr	Al	ترکیب (wt%)
بقیه	۰/۱۲	۰/۰۶-۰/۱	۱/۸-۲/۲	۱/۸-۲/۲	۳/۶-۴/۴	۵/۵-۶/۵	اسمی

شکل ۱- تصاویر SEM از پودر اولیه آلیاژ Ti6242 مورد استفاده در فرایندهای الف (EB-PBF) و ب (L-PBF).

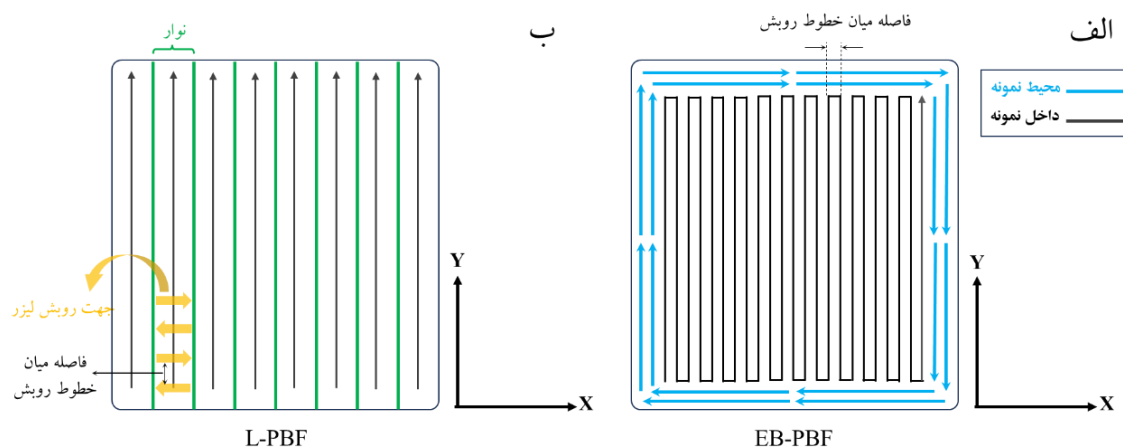

شکل ۲- نمای کلی از نمونه‌های ساخته شده در این پژوهش به روش های الف (EB-PBF) و ب (L-PBF).

۲-۲- تولید نمونه‌ها

در ساخت نمونه‌های EB-PBF و در هر لایه ابتدا محیط نمونه^{۱۲} با الگوی روبش ذوب خطی چند پرتویی^{۱۳} و پس از آن ناحیه داخلی^{۱۴} با الگوی روبش ذوب خطی پیوسته^{۱۵} ذوب شد (شکل ۳-الف). ذوب محیط نمونه پیش از ناحیه داخلی به منظور دستیابی به کیفیت سطحی بهتر، دقت ابعادی بیشتر و افزایش کنترل بر نرخ سرمایش حوضچه مذاب است. در ساخت نمونه‌های L-PBF از الگوی نواری^{۱۶} استفاده شد (شکل ۳-ب).

برای تولید نمونه‌های EB-PBF از دستگاه Arcam EBM A2X و برای نمونه‌های L-PBF از دستگاه Concept Laser Mlab Cusing-R استفاده شد. نمونه‌های EB-PBF به شکل مکعبی با طول ضلع ۱۲ mm روی صفحه ساختی از جنس فولاد زنگ‌نزن و نمونه‌های L-PBF نیز به شکل مکعبی با طول ضلع ۱۰ mm روی زیرلایه تیتانیومی تولید شدند (شکل ۲).

شکل ۳- طرحواره الگوی روبش لایه پودری در فرایندهای الف) EB-PBF و ب) L-PBF.

جدول ۲- متغیرهای مورد استفاده برای تولید نمونه به روش EB-PBF

جریان مرجع (mA)	سرعت روبش (mm/s)	تابع سرعت*	ضخامت لایه (mm)	فاصله خطوط روبش (mm)
۶	۱۰۶۰	-۱۷۶/۷	۰/۰۵	۰/۲

* الگوریتم تابع سرعت با توجه به جریان پرتو، مقدار سرعت روبش را تطبیق می دهد. مقادیر منفی تابع سرعت، نشانگر تغییر خطی سرعت روبش با جریان پرتو و مقادیر مثبت آن، بیانگر رابطه غیر خطی میان سرعت روبش و جریان پرتو است.

جدول ۳- متغیرهای مورد استفاده برای تولید نمونه به روش L-PBF

توان لیزر (W)	سرعت روبش (mm/s)	نقطه اثر لیزر (mm)	ضخامت لایه (mm)	فاصله خطوط روبش (mm)
۹۵	۹۰۰	۰/۰۵	۰/۰۲۵	۰/۰۷

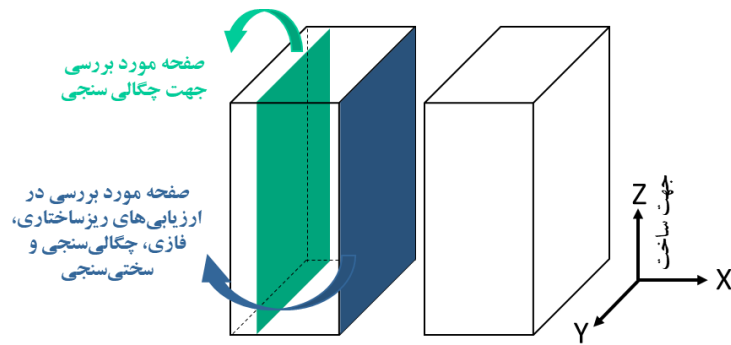
شده توسط سازنده دستگاه ها و پژوهش قبلی انجام شده توسط دو نفر از نویسندگان این مقاله انتخاب شده است (۴). پیش از شروع فرایند L-PBF و برای به حداقل رساندن اثر اکسیژن بر قطعات نهایی، گاز آرگون به درون محفظه ساخت دمیده شد تا میزان اکسیژن به کمتر از ۰/۲ درصد برسد.

۳-۲- مشخصه یابی خواص

نمونه های تولید شده به کمک وایرکات، مطابق با شکل (۴)، در راستای جهت ساخت به دو نیمه تقسیم شدند. سپس سطوح مورد بررسی سنباده زده شده، با استفاده از پارچه پولیش و

متغیرهای مورد استفاده در تولید ناحیه داخلی نمونه EB-PBF در جدول (۲) ذکر شده است. پیش از گسترش اولین لایه پودری صفحه ساخت فولادی تا دمای 700°C پیش گرم شده و در حین ساخت دمای بستر پودر حداقل 600°C حفظ شد تا از ذوب و همبستگی مناسب ذرات پودری اطمینان حاصل شود. نهایتاً پس از روبش آخرین لایه پودر، نمونه درون محفظه خلأ و با دمش گاز هلیوم خنک شد. در پایان برای حذف مواد تفجوشی شده از اطراف نمونه، نمونه تحت پاشش پودر خام آلیاژ قرار گرفت.

متغیرهای به کار رفته در تولید نمونه L-PBF در جدول (۳) آورده شده است. مقادیر این متغیرها بر اساس مقادیر توصیه

شکل ۴- طرحواره نحوه برش نمونه ها برای ارزیابی های ریزساختاری، فازی و سختی سنجی.

سختی سنجی در مقیاس هارکو، به روش ویکرز و مطابق با استاندارد ASTM E92 به وسیله دستگاه Dia Testor 2RC Wolpert انجام شد. بر روی سطح صیقلی هر نمونه و در صفحه Y-Z حداقل ۹ نقطه اثر در ارتفاع های مختلف از سکوی ساخت با بار اعمالی ۳۰kg و زمان نشست فرورونده ۱۵s ایجاد و تصویر میکروسکوپی نوری آن ها ثبت شد. با اندازه گیری میانگین قطر اثر و جای گذاری آن در رابطه (۲) (ASTM E92) عدد سختی محاسبه شد.

$$HV = 1854.4 \times \left(\frac{F}{d_v^2} \right) \quad (2)$$

در این رابطه، HV عدد سختی برحسب ویکرز، F بار اعمالی برحسب gf و d_v میانگین قطر اثر برحسب μm است.

۳- نتایج و بحث

۳-۱- عیوب ساختاری

فرایندهای ذوب بستر پودر مانند EB-PBF و L-PBF با عیوبی همراه است که بر خواص نمونه های تولیدی اثرگذار است. نمونه هایی از این عیوب در تصاویر میکروسکوپی نوری از وجه بیرونی نمونه های تولید شده به دو روش EB-PBF و L-PBF در شکل (۵-الف و ب) نشان داده شده است. با بررسی تصاویر میکروسکوپی نوری در صفحه Y-Z هر نمونه، نشان داده شد که قطعات تولیدی در هر دو فرایند دارای تخلخل های بسته کروی شکل و تعدادی عیب ذوب ناقص^{۲۲} هستند.

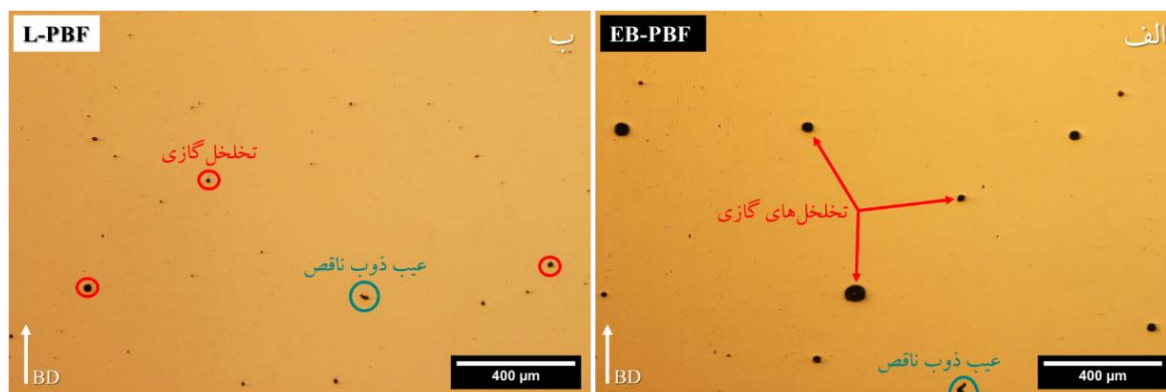
تخلخل های کروی شکل از نوع گازی هستند. قطر متوسط

محللول آب اکسیژنه (H_2O_2) و آلومینا صیقل داده شده و در انتها با محللول کروم^{۱۷} حاوی ۳ درصد هیدروفلوئوریک اسید (HF)، ۶ درصد نیتریک اسید (HNO_3) و ۹۱ درصد آب مقطر حکاکی شدند. جهت مطالعه ریزساختار و عیوب از سطح صیقلی و حکاکی شده نمونه ها به کمک میکروسکوپ نوری Nikon EPIPHOT 300 و میکروسکوپ الکترونی روبشی^{۱۸} PHILIPS XL30 در بزرگنمایی های مختلف تصویربرداری شد. چگالی نسبی نمونه ها با استفاده از نرم افزار ImageJ و حداقل ۴۵ تصویر میکروسکوپی نوری از مجموع دو سطح در بزرگنمایی ۵۰ برابر محاسبه شد. همچنین میانگین عرض دانه های ستونی نمونه ها از اندازه گیری حداقل ۱۰۰ دانه در هر نمونه با استفاده از نرم افزار ImageJ محاسبه شد.

بررسی های فازی با استفاده از دستگاه پراش پرتوی ایکس ASEWARE AW-XDX 300 انجام شد. ولتاژ و جریان مولد دستگاه ۳۰mA و ۴۰kV و لامپ مورد استفاده، لامپ $CuK\alpha$ با طول موج $1.54\text{\AA}$ ، اندازه گام ۰/۰۵ درجه و زمان هر گام ۱s بود. شناسایی فازها و محاسبه اندازه بلورک^{۱۹} در ساختار و ریزکرش شبکه^{۲۰} به روش ویلیامسون-هال^{۲۱} مطابق رابطه (۱) و با استفاده از الگوی پراش پرتوی ایکس و نرم افزار X'pert HighScore Plus انجام شد (۲۹).

$$\beta_{Total} \cos \theta = \varepsilon 4 \sin \theta + \left(\frac{k\lambda}{D} \right) \quad (1)$$

در این رابطه β_{Total} پهن شدگی کل، ε ریزکرش شبکه، k ضریب شکل (۰/۹)، λ طول موج تابش و D اندازه بلورک است.

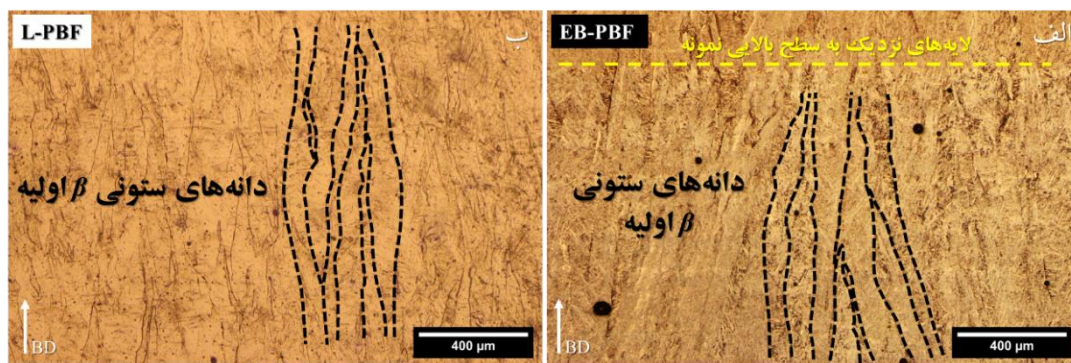
شکل ۵- تصاویر میکروسکوپی نوری از وجه بیرونی نمونه های تولید شده به روش های الف) EB-PBF و ب) L-PBF.

۲-۳- ریزساختار

پیش از ارزیابی ریزساختار نمونه ها در حالت پس از ساخت، لازم است رخدادهای حرارتی که در حین فرآیندهای EB-PBF و L-PBF اتفاق می افتند را بررسی کرد. در فرایند EB-PBF رخدادهای حرارتی در سه مرحله اصلی خلاصه می شوند. مرحله اول شامل ذوب ذرات پودری، تشکیل حوضچه مذاب و سرمایش آن، انجماد حوضچه مذاب و سرمایش تا دمای محفظه ساخت است. دمای حوضچه مذاب در بازه 1900°C تا 2700°C تخمین زده می شود (۳۶). سرمایش از دمای انجماد (حدود 1900°C) تا دمای محفظه، بحرانی ترین مرحله سرمایش است چرا که فاز β و همچنین تبدیل بعدی آن به فاز مارتنزیتی α' در این مرحله رخ می دهد. برای تشکیل فاز مارتنزیتی α' ، نرخ سرمایش بحرانی بالاتر از 410°C/s و دمای شروع مارتنزیتی (M_s) 800°C مورد نیاز است (۳۷). با توجه به اینکه در پژوهش فعلی دمای محفظه کمتر از 800°C (حدود 700°C) است و انتظار می رود سرعت سرمایش بیشتر از 410°C/s باشد (۳۸-۴۰)، می توان انتظار داشت که مارتنزیت α' بتواند طی یک تحول غیرنفوذی با نرخ سرمایش در محدوده 10^3 تا 10^5°C/s پس از ذوب و انجماد پودر تشکیل شود. مرحله دوم شامل ماندن در دمای محفظه ساخت تا اتمام ساخت تمام لایه های تشکیل دهنده قطعه است. در این مرحله و به دلیل دمای بالای محفظه، فاز شبه پایدار α' می تواند به فازهای پایدارتر α و β تبدیل می شود. مرحله سوم شامل سرمایش قطعه

این تخلخل ها در نمونه EB-PBF نزدیک به $31\text{ }\mu\text{m}$ و در نمونه L-PBF حدود $15\text{ }\mu\text{m}$ به دست آمد که می تواند به دو علت تشکیل شده باشند. دلیل اول که توسط پژوهشگران زیادی برای آلیاژ Ti64 نشان داده شده است، می تواند از تخلخل درونی در برخی از ذرات پودری آلیاژ Ti6242 که عیب متداولی در پودرهای افشانش شده با گاز است نشأت گیرد (۳۲-۳۰). پس از ذوب این ذرات پودری حین فرایندهای EB-PBF و L-PBF و به دلیل بالا بودن سرعت انجماد، گاز محبوس شده درون این ذرات پودری فرصت کافی برای خارج شدن ندارد و در حوضچه مذاب به دام می افتد تا در نهایت تخلخل گازی درون نمونه شکل گیرد. در نمونه های ساخته شده با فرایند EB-PBF، ایجاد تخلخل های گازی می تواند به انباشت گرما و افزایش موضعی حرارت در برخی نقاط حین فرایند EB-PBF و ذوب مجدد لایه های پودری و در نتیجه تبخیر عنصر فرار آلومینیوم در ناحیه خمیری حوضچه مذاب و حین انجماد تحت خلأ هم نسبت داده شود. علت تشکیل عیب ذوب ناقص نیز ناکافی بودن گرمای تولیدی توسط پرتوی الکترونی و لیزر برای ذوب کامل لایه پودری در برخی نقاط است (۳۳-۳۵).

چگالی نسبی محاسبه شده از آنالیز تصاویر میکروسکوپی نوری، برای نمونه EB-PBF، 99.51 ± 0.24 درصد و برای نمونه L-PBF، 99.69 ± 0.09 درصد به دست آمد که در دامنه قابل قبول گفته شده برای این فرایندها است (۶، ۷ و ۱۰).

شکل ۶- دانه های ستونی اولیه در ریزساختار نمونه های (الف) EB-PBF و (ب) L-PBF در راستای جهت ساخت.

و افزایش سرعت روبش رخ می دهد. سپس یک پرتوی متمرکزتر و با سرعت پایین تر بستر پودر را ذوب می کند. در آخر و بسته به خواص حرارتی ماده، یک مرحله پس گرمایش اتفاق می افتد تا اتلاف حرارتی پس از ذوب جبران شود (۳۸). این پیش گرمایش و ذوب لایه های بالایی، لایه های زیرین را در معرض نوسانات دمایی قرار می دهد. همچنین لایه های بالاتر کمتر در معرض دمای محفظه ساخت قرار دارند. در نتیجه لایه های زیرین در حین فرایند ساخت یک بازپخت ذاتی را تجربه می کنند که در لایه های بالاتر اتفاق نمی افتد و به همین سبب ریزساختار لایه های بالایی متفاوت از لایه های پایین تر است (۴). این تفاوت در ریزساختار با مقایسه تصاویر میکروسکوپی نوری در صفحه X-Y و عمود بر جهت ساخت و در ارتفاع ۱ mm (شکل ۷- الف) و ۱۰ mm (شکل ۷- ب) از صفحه ساخت به وضوح قابل مشاهده است.

دانه های ستونی β اولیه که به صورت رونشستی^{۳۳} در گستره چندین لایه و در جهت ساخت رشد کرده اند نیز در شکل ۶- الف و ب) قابل مشاهده اند. ماهیت ستونی دانه های β اولیه نتیجه شیب حرارتی بالا میان صفحه ساخت که به عنوان چاهک حرارتی^{۳۴} عمل می کند و سطح حوضچه مذاب در معرض پرتوی الکترونی و لیزر است. این مشابه با ساختاری است که حین ذوب مجدد قوسی تحت خلا^{۳۵} شمش تیتانیوم داخل بوته سرد شده با آب ایجاد می شود. سرد شدن طولی شمش باعث ایجاد دانه های ستونی بزرگ در ریزساختار آن می شود. همچنین

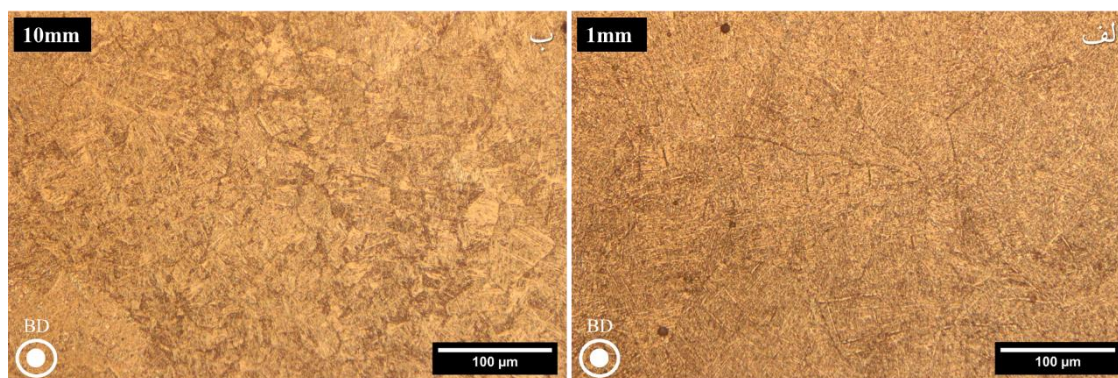
از دمای محفظه تا اتاق است که در این مرحله پدیده مهمی رخ نمی دهد (۳۹ و ۴۰).

توالی تبدیل فازی در طول این مراحل را می توان به صورت رابطه (۳) خلاصه کرد که فاز α ثانویه در این توالی، به α تشکیل شده پس از تجزیه فاز مارتزیتی α' که خود از فاز β اولیه و به دلیل نرخ سرمایش بالا تشکیل شده است، اشاره دارد (۳۸).

$$\beta + \alpha_{\text{ثانویه}} \rightarrow \alpha + \alpha'_{\text{اولیه}} + \beta_{\text{باقی مانده}} \rightarrow \alpha + \alpha'_{\text{اولیه}} + \beta_{\text{مذاب}} \rightarrow L_{\text{پودر}} \quad (3)$$

رخدادها در فرایند L-PBF مشابه با فرایند EB-PBF است با این تفاوت که دیگر مرحله دوم و تبدیل فاز α' به فازهای α و β به دلیل دمای پایین محفظه ساخت اتفاق نمی افتد. گفتنی است که آلیاژهای تیتانیوم α کارپذیری پایینی دارند و اجازه تغییرات ریزساختاری از طریق عملیات حرارتی را نمی دهند. پایدار کردن فاز β ، کارپذیری آلیاژ را ارتقاء داده و همچنین اجازه تغییرات ریزساختاری از طریق عملیات حرارتی برای بهبود خواص مکانیکی را فراهم می سازد.

شکل (۶)، تصاویر میکروسکوپی نوری از ریزساختار نمونه ها در راستای جهت ساخت را نشان می دهد. همان گونه که دیده می شود، ریزساختار در لایه های آخر و نزدیک به سطح بالایی نمونه ساخته شده به روش EB-PBF نسبت به نواحی مرکزی کمی تغییر پیدا کرده است (شکل ۶- الف). این مورد به مراحل ذوب بستر پودر با پرتوی الکترونی در هر لایه و در دستگاه Arcam EBM A2X بر می گردد. در ابتدا پیش گرمایش پودر با خارج شدن پرتوی الکترونی از حالت متمرکز (فوکوس)

شکل ۷- ریزساختار نمونه EB-PBF عمود بر جهت ساخت و در ارتفاع الف (۱ mm و ب) ۱۰ mm از صفحه ساخت.

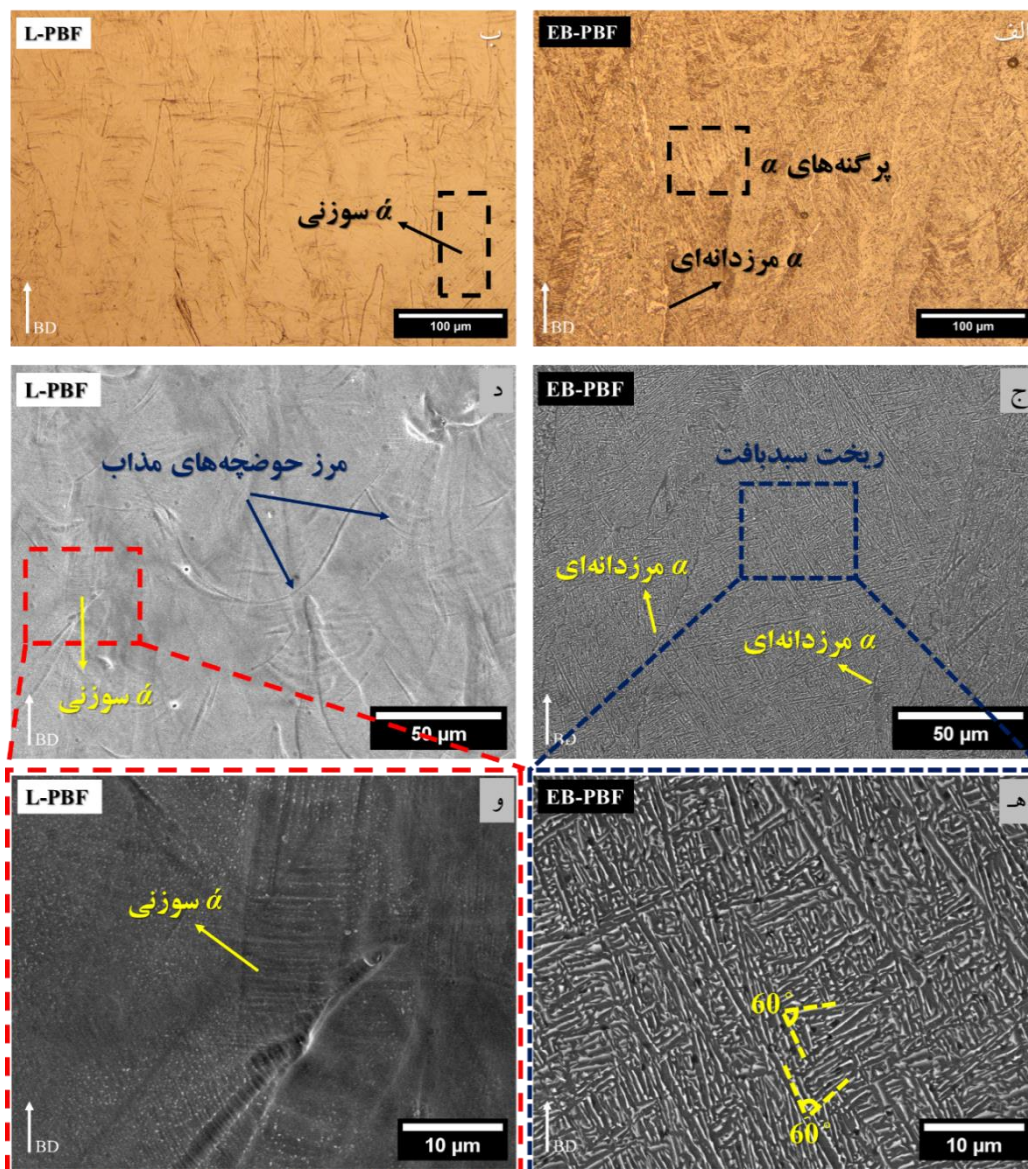
الگوی سببافت است (۴۱). ضخامت تیغه های فاز α نمونه EB-PBF در حدود ۵۵۰ nm است. درون دانه های β اولیه در نمونه L-PBF یک ریزساختار سوزنی^۳ شکل که معرف فاز مارتنزیتی شبه پایدار α' است مشاهده می شود (شکل ۸-ب، د و و). این فاز مارتنزیتی در پی یک تحول غیر نفوذی و به دلیل انجماد بسیار سریع حوضچه مذاب از فاز β اولیه تشکیل می شود. دلیل واکنش کمتر نمونه L-PBF به محلول حکاکی نسبت به نمونه EB-PBF می تواند مربوط به تنش پس ماند بالاتری باشد که در نمونه L-PBF وجود دارد (۲۷).

۳-۳- فاز یابی

شکل (۹-الف)، الگوی پراش پرتوی ایکس نمونه های ساخته شده را نشان می دهد. فاز یابی الگوهای پراش و مقایسه آن با پژوهش های سایر محققین نشان می دهد که هر دو نمونه حاوی فاز α/α' با ساختار بلوری هگزاگونال فشرده هستند (۲۶ و ۴۲). از آنجایی که ساختار بلوری α و α' یکسان بوده و پارامتر شبکه نزدیکی دارند، تمایز آن ها از یکدیگر در الگوی پراش دشوار است. به همین سبب پیک های پراش به جای α و α' به صورت α/α' علامت گذاری شده اند. شایان ذکر است که فاز های α و α' با توجه به ریخت متفاوتشان متمایز می شوند. در نمونه EB-PBF برخلاف نمونه L-PBF، علاوه بر فاز α/α' ، فاز β با ساختار بلوری مکعبی مرکزدار نیز شناسایی شد. غیاب فاز β در نمونه L-PBF، بیانگر اشباع فاز α/α' از عناصر پایدارکننده فاز β ، یعنی

قطعات تولید شده در EB-PBF توسط پودر تف جوشی شده و کم استحکام Ti احاطه می شوند که به عنوان یک عایق عمل کرده و تلفات حرارتی در یک راستا و در امتداد جهت ساخت غالب است (۴۰). ابعاد دانه های β اولیه در این آلیاژ در یک مقیاس بزرگ و در طول و عرض متفاوت است. در حالی که ضخامت هر لایه پودری در فرایندهای EB-PBF و L-PBF به ترتیب حدود ۵۰ μm و ۲۵ μm است، طول این دانه ها به چند صد میکرومتر می رسد. میانگین عرض دانه های β در فرایندهای EB-PBF و L-PBF تقریباً مشابیه و به ترتیب حدود ۳۲ μm و ۳۱ μm است.

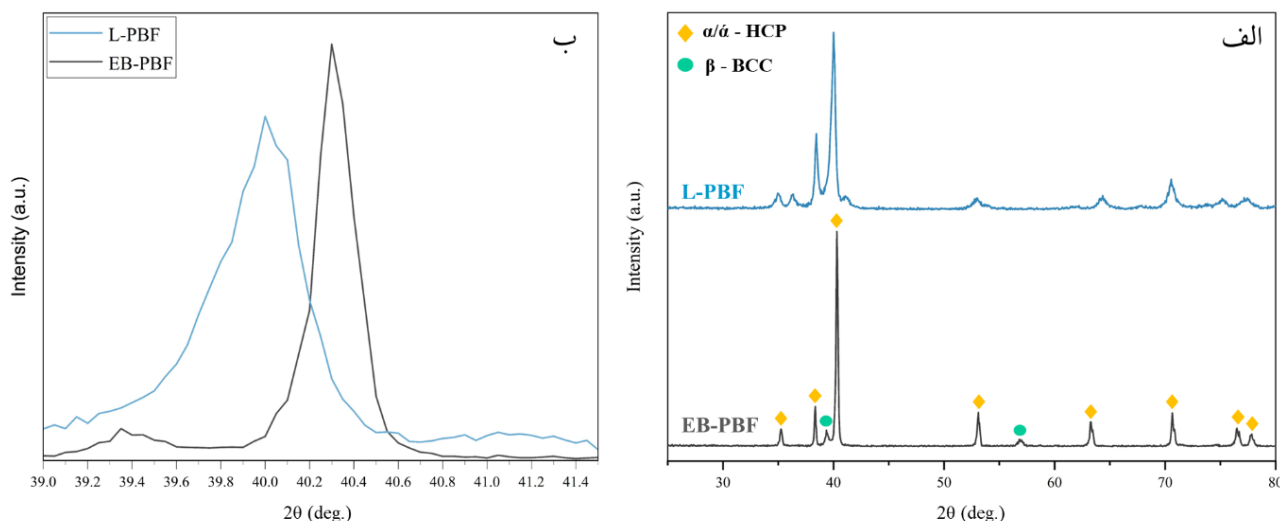
با بررسی دقیق تر ریزساختار می توان دریافت که دانه های β اولیه در نمونه EB-PBF از فاز های لایه ای $\alpha+\beta$ با ریخت ویدمن اشتاتن^{۲۶}، سببافت^{۲۷} و پرگنه^{۲۸} های α تشکیل شده است (شکل ۸-الف و ج و ه). در تصویر میکروسکوپی نوری (شکل ۸-الف)، α فاز روشن و زمینه β تیره رنگ و در تصاویر میکروسکوپی الکترونی (شکل ۸-ج و ه)، بالعکس است. پرگنه های α از α مرزدانه ای که یک فاز پیوسته است و در مرز دانه های β اولیه تشکیل می شود، جوانه می زنند. جهت کریستالی فاز α که درون دانه های β قرار دارند با رابطه جهت برگرز^{۲۹} مرتبط است و بیشتر آن ها با جهت ساخت زاویه ۴۵ درجه دارند. در شکل (۸-ه) که بزرگنمایی ناحیه مشخص شده در شکل (۸-ج) است، می توان دید که α لایه ای در لایه β پیوسته احاطه شده و با لایه مجاور زاویه ۶۰ درجه دارد که نشان دهنده

شکل ۸- تصاویر الف و ب) میکروسکوپی نوری و ج- و) میکروسکوپی الکترونی روبشی از ریزساختار آلیاژ Ti6242 تولید شده به روش های EB-PBF و L-PBF (تصاویر ه و و به ترتیب بزرگنمایی بیشتر از نواحی مشخص شده در شکل ج و د هستند).

ساختار کریستالی (d_{hkl})، منجر به تغییر موقعیت پیک های فازهای α/α' به زوایای بالاتر می شود چرا که λ عددی ثابت است. این جابه جایی پیک α/α' در نمونه EB-PBF نسبت به نمونه L-PBF در شکل (۹-ب) قابل مشاهده است. همچنین عرض پیک های α/α' در نمونه L-PBF در مقایسه با نمونه EB-PBF پهن تر است. پهن شدگی پیک ها می تواند مربوط به آماده سازی نمونه و اثرات دستگاهی، ریزکرنش/ریزتشن در

Mo و Zr است. پیک های β در نمونه EB-PBF نشان دهنده تجزیه α' مارتنزیتی و توزیع مجدد عناصر آلیاژی است. این فاز β از Mo و Zr غنی است و از آنجایی که شعاع اتمی Zr (۰/۱۶۲ nm) از شعاع اتمی Ti (۰/۱۴۷ nm) بزرگ تر است می تواند منجر به کاهش پارامتر شبکه فاز α/α' شود که پیش تر از Zr اشباع بود (۲۰ و ۴۳). با توجه به قانون براگ^{۳۱} ($\lambda = 2d_{hkl}\sin\theta$)، کاهش پارامتر شبکه و متعاقباً کاهش فاصله بین صفحات

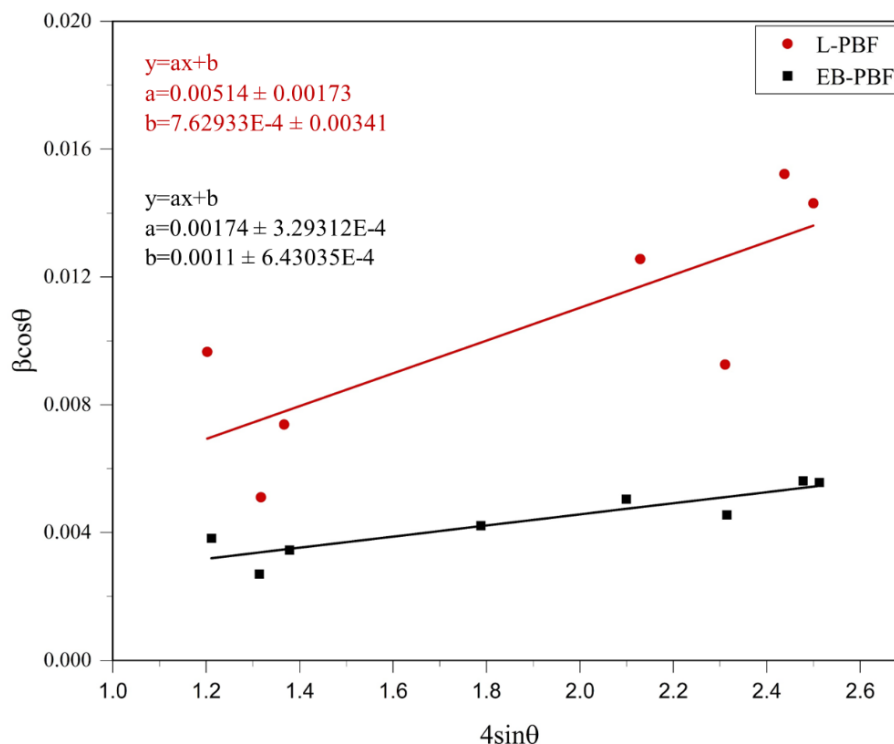
شکل ۹- الف) الگوهای XRD نمونه های تولید شده و ب) ناحیه بزرگنمایی شده مربوط به پیک (۱۰۰) فاز α/α' .

جدول ۴- مقادیر FWHM پیک های α/α' نمونه های تولید شده به روش های EB-PBF و L-PBF

L-PBF		EB-PBF		پیک پراش α/α'
FWHM (deg.)	2θ (deg.)	FWHM (deg.)	2θ (deg.)	
۰/۵۸	۳۴/۹۸	۰/۲۳	۳۵/۲۵	(۱۰۰)
۰/۳۱	۳۸/۴۵	۰/۱۶	۳۸/۳۴	(۰۰۲)
۰/۴۵	۳۹/۹۶	۰/۲۱	۴۰/۳۱	(۱۰۱)
۱/۳۳	۵۳/۰۶	۰/۲۷	۵۳/۱۰	(۱۰۲)
۰/۸۵	۶۴/۳۲	۰/۳۴	۶۳/۳۲	(۱۱۰)
۰/۶۵	۷۰/۵۸	۰/۳۲	۷۰/۶۹	(۱۰۳)
۱/۰۵	۷۷/۳۶	۰/۴۱	۷۷/۸۲	(۱۱۲)

یک صفحه پراش هستند اما دارای مقادیر متفاوتی از ریزکرنش/ریزتنش بوده که موجب گستردگی در توزیع مقادیر d_{hkl} می شود. مقادیر d_{hkl} گسترده منجر به بازه گسترده تر 2θ یک پیک پراش مشخص می شود که به اثر پهن شدگی^{۳۲} پیک شناخته می شود (۲۸). اثر پهن شدگی با مقایسه مقادیر پهنای پیک در نصف ارتفاع بیشینه^{۳۳} پیک های α/α' نمونه های EB-PBF و L-PBF در جدول (۴) به خوبی مشهود است. در پژوهش ژو و همکاران (۲۰) نیز مشاهده شد که با انجام عملیات حرارتی بر روی نمونه Ti6242 ساخته شده به روش L-PBF، پهنای پیک های فاز α/α' کاهش می یابد. پیک های پهن تر نمونه در

بلورکها، تأثیرات در ابعاد نانو و تنش های پسماند باشد. در این پژوهش به دلیل شرایط یکسان آماده سازی و انجام آزمون بر روی نمونه ها، احتمال تأثیرگذاری عامل اول کم است. اثرات ابعاد نانو نیز به نظر ناچیز می آید چرا که اغلب برای مواد نانوکریستالی در نظر گرفته می شود. اما ریزکرنش/ریزتنش در بلورکها از عیوب کریستالی مانند اعوجاج در شبکه ناشی می شود که خود به دلیل محلول جامد و نابجایی ها اتفاق می افتد. انتقال حرارت پیچیده تر در فرایند L-PBF اغلب منجر به غیریکنواختی موضعی بیش تری در توزیع نابجایی ها و محلول جامد می شود؛ بنابراین اگرچه یک گروه از بلورکها متعلق به

شکل ۱۰- منحنی های ویلیامسون-هال نمونه های EB-PBF و L-PBF.

که اثر تغییرات فازي بيان شده در بخش ۳-۳ به اثر تنش های پسماند غالب است.

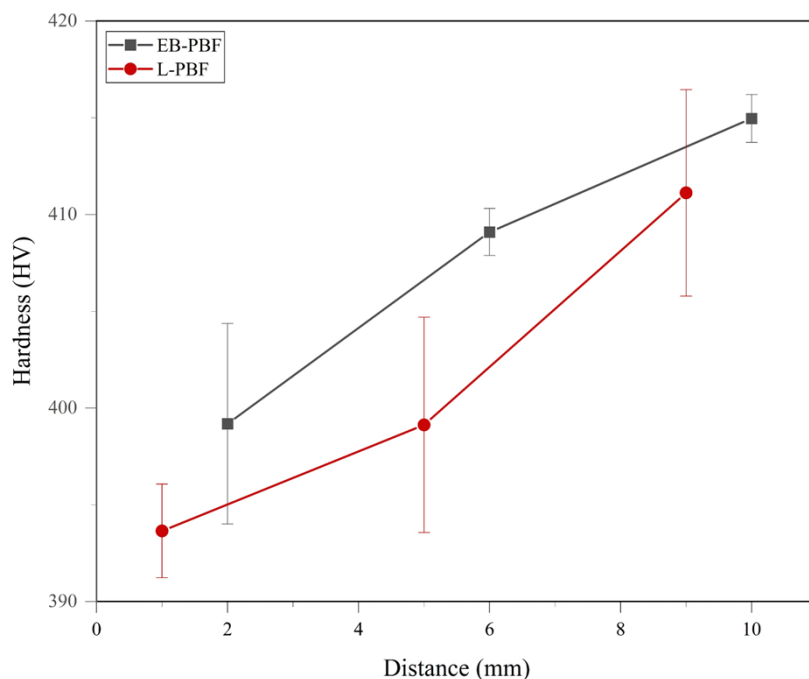
شکل (۱۰)، منحنی های ویلیامسون-هال مربوط به فاز α/α' نمونه های EB-PBF و L-PBF را به همراه معادله خط آنها نشان می دهد. با مقایسه شیب منحنی های ویلیامسون-هال که بیانگر ریزکرنش شبکه است می توان دریافت که نمونه L-PBF دارای ریزکرنش بالاتری به نسبت نمونه EB-PBF است که پهن شدگی بیشتر پیک های α/α' در نمونه L-PBF را توجیه می کند (۴۴). همچنین اندازه بلورکها که از عرض مبدأ منحنی ویلیامسون-هال و مطابق با رابطه (۱) به دست می آید در نمونه L-PBF بزرگتر از نمونه EB-PBF است که دلیل آن اشباع بودن فاز α/α' از Zr است و پیش تر در مورد آن بحث شد.

۳-۴- سختی

سختی یک ماده از خواص ذاتی، ریزساختار، فازهای تشکیل دهنده و عیوب ساختاری ماده مشتق می شود که خود وابسته به

حالت پس از ساخت، به فوق اشباع بودن مارتنزیت ها از Mo و Zr که منجر به اعوجاج الاستیک فاز α/α' می شود، چگالی بالای نابه جایی ها و تنش پسماند بیشتر نسبت داده شد.

گفتنی است که تنش های پسماند در نمونه L-PBF، به دلیل دمای کمتر محفظه ساخت، نسبت به نمونه EB-PBF بیشتر است که می تواند بر افزایش پهنای پیک های α/α' الگوی پراش آن مؤثر باشد. این مسئله همچنین باعث می شود که نمونه تولید شده به روش L-PBF نسبت به EB-PBF از تنش های پسماند فشاری بیشتری برخوردار باشد. این تنش های فشاری، شبکه واحد را کاهش داده و انتظار می رود 2θ پیک های الگوی پراش نمونه L-PBF که از تابش پرتوی ایکس به سطح مقطع نمونه در جهت ساخت یعنی عمود بر جهت تنش های فشاری حاصل می شوند، از 2θ پیک های الگوی پراش نمونه EB-PBF بزرگتر باشند. این در حالی است که شکل (۹-ب) نشان می دهد که 2θ پیک های الگوی پراش نمونه L-PBF از 2θ پیک های الگوی پراش نمونه EB-PBF کوچک تر است. از این رو به نظر می رسد

شکل ۱۱- تغییرات سختی نمونه های تولیدی با فاصله گرفتن از سکوی ساخت.

ریزساختاری رابطه مستقیم دارد و با فاصله گرفتن از سکوی ساخت و ریزتر شدن ساختار، سختی باید افزایش یابد. همان طور که در شکل (۷) مشاهده شد، نمونه EB-PBF در لایه های پلیانی ریزساختار به مرلثب ریزتری نسبت به لایه های ابتدایی دارد که سختی بالاتر آن را مطابق با رابطه هال-پیچ توجیه می کند. در پژوهش گالاراگا و همکاران (۴۷)، نیز مشاهده شد که با افزایش ضخامت تیغه های α در نتیجه عملیات حرارتی نمونه های Ti64 تولید شده به روش EB-PBF، سختی کاهش می یابد.

۴- نتیجه گیری

در این پژوهش ریزساختار، نوع فازها و سختی آلیاژ Ti6242 ساخته شده به روش های ذوب بستر پودر با پرتوی الکترونی (EB-PBF) و ذوب بستر پودر با لیزر (L-PBF) بررسی و مقایسه شد. مهم ترین نتایج حاصل عبارتند از:

۱- چگالی نسبی نمونه های EB-PBF و L-PBF به ترتیب 99.51 ± 0.24 درصد و 99.69 ± 0.09 درصد بود که هر دو در بازه قابل قبولی هستند. عیب اصلی مشاهده شده در نمونه ها از

نوع و متغیرهای فرایند تولید و فرایندهای پسپردازش است. تغییرات سختی میانگین نمونه های تولیدی بر حسب فاصله از سکوی ساخت در شکل (۱۱) نشان داده شده است. مشاهده می شود که سختی میانگین نمونه های ساخته شده به روش های EB-PBF و L-PBF نزدیک به هم و به ترتیب حدود HV 408 ± 7 و HV 401 ± 8 به دست آمد. این اعداد از سختی قطعات تولیدی این آلیاژ به روش های سنتی (HV $340-360$) بیشتر بوده و یکی از مزیت های روش های ساخت افزایشی نسبت به روش های رایج است (۴۵).

همچنین تغییرات سختی با فاصله گرفتن از سکوی ساخت، در پایین، وسط و بالای نمونه، ارزیابی شد که نشان می دهد در هر دو نمونه یک افزایش جزئی در سختی با نزدیک شدن به سطح بالایی رخ داده است. این افزایش اندک سختی در نواحی بالایی نسبت به قسمت های پایینی می تواند مربوط به اثرات حرارتی ای باشد که ذوب لایه های بالاتر بر لایه های پایین تر دارد و موجب تغییر در ریزساختار و متعاقباً سختی می شود. بر اساس رابطه هال-پیچ (۴۶)، سختی نمونه با عکس جذر ابعاد

۵- سختی میانگین نمونه های EB-PBF و L-PBF از سختی قطعات تولیدی به روش های سنتی بیشتر و به ترتیب در حدود 408 ± 7 HV و 401 ± 8 HV بود.

تشکر و سپاسگزاری

این تحقیق حمایت خاصی از مؤسسات عمومی، صنعتی و غیرانتفاعی دریافت نکرده است.

تضاد منافع

نویسندگان مقاله اذعان دارند هیچ نوع تضاد منافی با شخص، شرکت یا سازمانی برای این پژوهش ندارند.

سهم نویسندگان

امیرحسین امامی: جمع آوری داده ها، تحلیل و تفسیر داده ها، اعتبارسنجی نتایج، نوشتن مقاله. ابوالفضل آزادی: جمع آوری داده ها، اعتبارسنجی نتایج. بهزاد نیرومند: طراحی و ایده پردازی مطالعه، نوشتن مقلله، مدیریت منابع، راهنمایی پروژه. منوچلا گالاتی: طراحی و ایده پردازی مطالعه. عبدالله صبوری: طراحی و ایده پردازی مطالعه، مدیریت منابع، راهنمایی پروژه.

نوع تخلخل گازی بود که به نظر می رسد ناشی از تخلخل های درونی پودرهای اولیه آلیاژ و تبخیر عنصر فرار آلومینیوم در حین ذوب پودر باشد.

۲- ریزساختار هر دو نمونه در جهت ساخت شامل دانه های ستونی β اولیه بود که به صورت رونشستی رشد کرده اند. عرض این دانه ها در فرایندهای EB-PBF و L-PBF تقریباً مشابه و به ترتیب حدود $32 \mu m$ و $31 \mu m$ بود درحالی که طول این دانه ها به چند صد میکرومتر می رسید. این دانه ها در نمونه L-PBF از یک ریزساختار سوزنی حاوی فاز ماتنزیتی و شبه پایدار α تشکیل شده است. در فرایند EB-PBF و به دلیل بازپخت ذاتی که نمونه حین تولید تجربه می کند، فاز α طی تحول نفوذی به فازهای پایدارتر α و β با ریخت ویدمن اشتاتن و سبببافت تجزیه می شود. ضخامت تیغه های فاز α حدود $550 nm$ بود.

۳- پیک های پهن تر در الگوی پراش پرتوی ایکس و شیب بیشتر در منحنی های ویلیامسون-هال نمونه L-PBF نسبت به نمونه EB-PBF، بیانگر کرنش شبکه بیشتر فاز α/α' و تنش های پسماند بیشتر در نمونه L-PBF بود.

۴- اندازه بلورک ها در نمونه L-PBF بیشتر بود که به نظر می رسد دلیل آن غنی بودن فاز α/α' از عناصر Zr و Mo به دلیل غیاب فاز β باشد.

واژه نامه

1. biomedical implants
2. exhaust system
3. additive manufacturing (AM)
4. electron beam powder bed fusion (EB-PBF)
5. laser powder bed fusion (L-PBF)
6. selective laser melting (SLM)
7. electron beam melting (EBM)
8. hexagonal close packed (HCP)
9. body centered cubic (BCC)
10. gas atomized powder
11. satellite
12. contour
13. multibeam line melting scan strategy
14. hatch
15. continuous line melting scan strategy
16. stripe strategy
17. Kroll

18. scanning electron microscopy (SEM)
19. crystallite size
20. lattice microstrain
21. Williamson-Hall
22. lack of fusion
23. epitaxial
24. heat sink
25. vacuum arc remelting (VAR)
26. Widmanstatten
27. basketweave
28. colony
29. Burgers orientation relationship
30. acicular
31. Bragg's law
32. broadening effect
33. full width half maximum (FWHM)

